אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי: ותאמר
לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי
ותקרא שמו יששכר: ותהר עוד לאה ותלד בן
ששי ליעקב: ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד
טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים
ותקרא את שמו זבלון: ואחר ילדה בת ותקרא את שמה
דינה: ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים
ויפתח את רחמה: ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים
את חרפתי: ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף יהוה
לי בן אחר: ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר
יעקב אל לבן שלחני ואלכה אל מקומי ולארצי:
תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואת
ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך:
ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי
ויברכני יהוה בגללך: ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה:
ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר
היה מקנך אתי: כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ
לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם
אנכי לביתי: ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא
תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה
ארעה צאנך אשמר: אעבר בכל צאנך היום הסר
משם כל שה נקד וטלוא וכל שה חום בכשבים
וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי: וענתה בי צדקתי ביום
מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר איננו נקד
וטלוא בעזים וחום בכשבים גנוב הוא אתי: ויאמר

בספ׳ לית
מ׳ ואני
זבולן וכן
בני לאה
יסכ׳ זבולן
בלית מסור
ובס׳ אכו׳ כת׳
כמ׳ זבלון
ובמסור ט׳
ט׳ כן:

בפ׳ לית נקד
[illegible]
[illegible]
[illegible]

בספ׳ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

וקביל יי צלותה דלאה ועדיאת וילידת
ליעקב בר חמישאי: ואמרת לאה יהב
יי אגרי דיהבית אמתי לבעלי וקרת שמיה
יששכר: ועדיאת עוד לאה וילידת בר
שתיתאי ליעקב: ואמרת לאה יהב
יי יתה לי חולק טב הדא זמנא יהי
מדוריה דבעלי לותי ארי ילידת ליה
שתא בנין וקרת ית שמיה זבלון:
ובתר כן ילידת ברתא וקרת ית שמה
דינה:
ועל דכרנה דרחל קדם יי וקביל
צלותה יי ויהב לה עדוי:
ועדיאת וילידת בר ואמרת
כנש יי ית חסודי: וקרת ית
שמיה יוסף למימר יוסף יי לי
בר אחרן: והוה כד ילידת רחל
ית יוסף ואמר יעקב ללבן שלחני
ואהך לאתרי ולארעי:

הב ית נשי וית בני די פלחית
יתך בהון ואיזיל ארי את
ידעת ית פולחני די פלחתך:

ואמר ליה לבן אם כען
אשכחית רחמין בעינך
נסיתי ובריכני יי בדילך:
ואמר פריש אגרך עלי
ואתין: ואמר ליה את ידעת ית די
פלחתך וית דהוה בעירך עמי:
ארי זעיר דהוה לך קדמי ותקיף
לסגי ובריך יי יתך בדילי וכען
אימתי אעביד אף אנא לביתי:

ואמר מה אתן לך ואמר יעקב לא
תתן לי מדעם אם תעביד לי
פתגמא הדין אתוב ארעי
ענך אטר:
אעבר בכל ענך יומא דין אעדי
מתמן כל אמר נמור וקרוח
וכל אמר שחום באמריא
וקרוח ונמור בעזיא ויהי
אגרי: ותסהד בי זכותי
ביום מחר ארי תיתי על אגרי
קדמך כל דליתוהי נמור
וקרוח בעזיא ושחום באמריא
גניב הוא עמי:

יששכר קים יש לוה שהיתה
מתאווה ומחזרת להרבות
שבטים: זבדני. יהבני. יזבלני
ולא ית רעותי: יזבלני. לשון
בית זבול. בית מדורו. ועתה
ולא יהיה עיקר דירתו אלא עמי
שיש לי בנים כנגד כל נשיו:
דינה. פירשו רבותינו שדנה בעצמה
אם זה זכר לא תהא רחל אחו׳
כאחת השפחות ונתפללה
ונהפך לנקבה: ויזכר רחל. זכר
לה שמסרה סימניה לאחותה
ושהיתה מצירה שמא תעלה
בגורלו של עשו שמא יגרשנה
יעקב לפי שאין לה בנים. ואף
עשו הרשע כך עלה בלבו
כששמע שאין לה בנים. הוא
שיסד הפייט האדמון כבשה
שלא חלה: אסף. הכניסה
למקום שלא תראה וכן ואסף
חרפתנו. ולא יאסף. הביתה.
אספו נגהם. וירחך לא
יאסף: חרפתי. שהייתי
חרפה על שאני עקרה
והיו אומרי עלי שאעלה לחלקו
של רשע. ואגדה כל זמן שאין
לאשה בן אין לה במי לתלות
סרחונה. משיש לה בן תולה
בו. מי שבר כלי זה. בנך. מי
אכל תאנים אלו. בנך: בן אחר.
יודעת היתה בנבואה שאין
יעקב מעמיד אלא יב׳ שבטים
יהי רצון שזה שהוא עתיד שהוא
עתיד להעמיד עוד יהי הימנו
לכך לא נתפללה אלא על בן
אחר: כאשר ילדה רחל את
יוסף. משנולד שטנו של עשו
שנ׳ והיה בית יעקב אש ובית יוסף להב׳
אש בלא להבה אינו שולט
למרחוק. משנולד יוסף. בטח
ורצה לשוב: תנה. איני רוצה
לצאת כי אם ברשותך: נחשתי.
מנחש הייתי. נסיתי בנחוש
שלי שעל ידך מצאתי ברכה
כשבאתי לכאן לא היו לי בנים
שנ׳ והנה רחל בתו באה עם הצ׳
אפשר שיש לו בנים והוא שולח

שולח בתו אצל עם הרועים. עכשיו היו לו בנים
שנ׳ וישמע את דברי בני לבן: נקבה. פרש אגרך:
ואת אשר היה מקנך אתי. את חשבון מיעוט מקנך
שבא לידי מתחלה כמה היה: לרגלי. עם רגלי ב
בשביל ביאתי נתברכת. כמו העם אשר ברגליך לעם
אשר ברגלי הבאים עמי: גם אנכי לביתי. לצורך
ביתי. עכשיו אין עושין לצרכי אלא בני וצריך
אני להיות עושה גם אני עמהם והוא גם: נקוד.
מנומר בנקודות דקות כמו נקודה. פיינטור״ש:
טלוא. לשון טלאי חברבורות רחבות: חום.
שחום. דומה לאדומים רו״ש. לשון שחמתית דבר

ובעיזים. לבד לעינין התבואה: והיה
שכרי. אותן שיולדו מכאן והלאה
נקודים וטלואים בעזים ושחורים
בכבשים יהו שלי. ואותן שישנן עכשיו
הפרש מהם והפקידם ביד בניך שלא
תאמר לי על הנולדים מעתה אלו היו שם
מתחילה. ועוד שלא תאמר על ידי הזכרים
שהם נקודים וטלואים ילדונה הנקבות
דוגמתן מכאן ואילך: וענתה בי. אם
תחשדני שאני נוטל משלך כלום תענה
בי צדקתי כי תבא צדקתי ותעיד על

שוחתך ישראל כי בי בעזרך: אהי מלכך
אפוא ויושיעך בכל עריך ושפטיך אשר
אמרת תנה לי מלך ושרים: אתן לך
מלך באפי ואקח בעברתי: צרור עון
אפרים צפונה חטאתו: חבלי יולדה
יבאו לו הוא בן לא חכם כי עת לא
יעמד במשבר בנים: מיד שאול
אפדם ממות אגאלם אהי דבריך מות
אהי קטבך שאול נחם יסתר מעיני:
כי הוא בין אחים יפריא יבוא קדים

[illegible] ומבחריו וכי חכם [illegible] עוה
[illegible] עליו: עפה בית יהודה [illegible]
[illegible] לישועה: [illegible] ומשבר
[illegible] עולם [illegible] הטורים [illegible]
[illegible] [illegible] מידם [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] על
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] וכמו
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]